

[Udenrigsministeren.]

Derfor trak Forhandlingerne ud til Slutningen af Januar Maaned, og det lykkedes at slutte den meget fordelagtige Aftale, som nu er bleven sluttet, den for begge Parter, kan jeg gerne sige, meget fordelagtige Aftale, som nu er bleven sluttet.

Det ærede Medlem talte om Ansvar for disse Aftaler og mente, det var rart, om Regeringen tog det. Der er visse Bestemmelser, som gør det nødvendigt, at man ratificerer, og det maa derfor foregaa efter Grundlovens Regler i de Tilfælde, hvor der findes Aftaler, som falder ind under disse. Men denne Tilslutning fra Rigsdagen mener jeg ikke paa nogen Maade vi har Brug for at benytte som en Svækkelse af Regeringens Ansvar, Regeringen tager det fulde Ansvar for de Handelsaftaler, der er sluttet i denne Situation. Vi gør det med stor Tilfredshed, vi gør det i Overbevisningen om, at hvis disse Aftaler ikke var sluttet, men det hele havde faaet Lov til at drive, saa vilde Landets økonomiske Vilkaar i dette Øjeblik have været af en lignende Karakter som i Aaret 1932, og en længere Aarrække af den Beskaffenhed tror jeg ikke det danske Samfund let vilde være kommet igennem.

Det ærede Medlem sagde nogle Ord om de enkelte Erhvervs Interesser. Jeg for min Del vil gerne sige derom, at jeg haaber, man ikke vil sætte det ene Erhverv op mod det andet. Intet Erhverv har Forpligtelse til at købe, det findes i ingen af Aftalerne. Det, der er Vanskeligheden ved den tyske Aftale, er ikke, at man ikke har opfyldt en Købepligt, men det er dette, at man ikke har været i Stand til at købe i Overensstemmelse med de Forventninger, der paa et givet Tidspunkt fandtes i saa Henseende. Jeg haaber imidlertid, at dette retter sig, det har i ikke ringe Grad rettet sig i de sidste Uger, og jeg haaber, at Bevægelsen fortsættes i denne Retning. Jeg anser det for ønskeligt, at de forskellige Erhverv samarbejder i god Forstaaelse, saadan som det plejer at være Tilfældet, naar vi drøfter disse Spørgsmaal med Erhvervsorganisationerne, men i hvert Fald, Resultatet deraf i de Tilfælde, hvor Regeringen billiger det og gaar ind for det, tager Regeringen ogsaa det fulde Ansvar for.

Saa sluttede det ærede Medlem med at spørge om Fremtiden, og der erkender jeg, at det ikke er muligt at trække Liniere op for Fremtiden. Hvis man spørger om Fremtiden over for England ud over det Tidspunkt, da denne Traktat bortfalder og nye Traktatregler kommer til, kan jeg ikke

svare derpaa. Spørger man den engelske Regering, vil den svare, at den har ikke fastlagt sin Politik, og saa længe denne Politik i Forholdet til hele den øvrige Verden, med hvilken England handler, ikke er fastlagt, er det ikke muligt for os med Sikkerhed at sige, hvilke Følger det kan faa for Danmarks Vedkommende, hvad der i den Henseende foregaa i England. Der er andre Forhold — Forholdene i Tyskland, den almindelige Mønttilstand Landene imellem og den store politiske Spænding —, som paa en lang Række Punkter gør, at det maa henregnes til Fantasiernes Verden, naar man forsøger at sige, hvorledes Fremtiden for en længere Periode vil blive. Jeg tror, vi skal erkende denne Sandhed — i hvert Fald nærer jeg ingen Betænkelighed ved at være den bekendt — at vi maa handle fra Tilfælde til Tilfælde, fra Maaned til Maaned, fra Aar til Aar, alt som Forholdene nu udvikler sig, og til enhver Tid prøve at bringe det mest mulige ud af Dagens givne Situation.

Der forestaar nu Forhandling med Tyskland i den allernærmeste Fremtid. Disse Forhandling vil blive ført paa ganske samme Maade, som Forhandlingerne blev ført i Fjor, med fuld Deltagelse af Repræsentanter for de paagældende Erhverv, og det vilde være ønskeligt, hvis man virkelig kunde opnaa, at den Uro, der foranstaltedes under de tilsvarende Forhandling i Fjor, ikke gentog sig i Aar, at man ikke omgav alle disse Forhandling med en Atmosfære af indbyrdes danske Stridigheder, af hidsig Agitation af forskellig Art. Men jeg maa jo sige, at saa megen Optimisme har jeg egentlig ikke, at jeg regner med, at noget saadant skal kunne opnaas. Derfor vil jeg gerne tilføje, at ligesom Regeringen i Fjor paa et givet Tidspunkt maatte erklære, at den paagældende Uro ikke kunde paavirke Regeringens Holdning, saaledes maa vi sige dette paa Forhaand ved denne Lejlighed. Kun under det Vilkaar vil det være muligt at føre Forhandlingerne igennem med tilfredsstillende Resultat ligesom sidst.

Villemoes: Jeg takker den højtærede Udenrigsminister for Tilsagnet om at ville konferere med Handelsministeren om det af mig fremdragne Spørgsmaal. Jeg vil gerne tilføje, at det forekommer mig, at naar den højtærede Udenrigsminister i Dag udbeder sig det høje Landstings Samtykke til en Tillægsoverenskomst med England, saa maa det ogsaa i høj Grad være i den højtærede Udenrigsministers Interesse, at det, som Danmark indgaa paa, bliver overholdt til Punkt og Prikke.